

พระธรรมดาเนียล - หมายเลขเจ็ดสิบห้า

ความสอดคล้องเชิงพยากรณ์: จากสารของอิสยาห์สู่การเผยสำแดงในยุคปัจจุบัน

Jeff Pippenger

2024-02-08

เมื่ออิสยาห์นำเสนอข่าวสารซึ่งแทนด้วยช่วงเวลาหกสิบห้าปี (บทที่เจ็ด ข้อแปด)

แก่ผู้นำชั่วร้ายแห่งกรุงเยรูซาเล็ม เขากระทำเช่นนั้น ณ "ทุ่งของช่างฟอกผ้า" และ "ปลายท่อส่งน้ำของสระบน" ในปี 742 ก่อน ค.ศ. ปี 742 ก่อน ค.ศ. เป็นสัญลักษณ์ของปี 1863

เพราะพระเยซูทรงใช้จุดเริ่มต้นเพื่อเป็นภาพประกอบของจุดจบเสมอ การกบฏในปี 1863 นั้น ในทางกลับกัน เป็นสัญลักษณ์ของกฎหมายวันอาทิตย์ในสหรัฐอเมริกา

เพราะพระเยซูทรงใช้จุดเริ่มต้นของสิ่งหนึ่งเพื่อเป็นภาพประกอบของจุดจบของสิ่งนั้นเสมอ ปี 1863

เป็นจุดเริ่มต้นของคริสตจักรแอ็ดเวนติสต์แห่งเลาดีเซียที่จดทะเบียนอย่างถูกต้องตามกฎหมาย

และคริสตจักรนั้นก็ถูกทอดทิ้งให้รกร้าง ณ "แผ่นดินไหวใหญ่" แห่งกฎหมายวันอาทิตย์

องค์กรณีบุคคลซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับดูแลตามกฎหมายของรัฐ

(มิใช่ในทางตรงกันข้ามคือคริสตจักรควบคุมรัฐ) จะยังคงยึดถือวันสะบาโตวันที่เจ็ดต่อไปได้อย่างไร

ในเวลาทีรัฐบาลเดียวกันนั้นเองกำลังห้ามการนมัสการในวันที่เจ็ดโดยชอบด้วยกฎหมาย?

ในตอนต้นและตอนปลายแห่งพันธกิจของพระคริสต์ พระองค์ได้ทรงชำระพระวิหาร

ในการชำระพระวิหารครั้งแรก พระคริสต์ทรงชี้ให้เห็นว่าพวกผู้นำได้ทำให้ "พระนิเวศของพระบิดาของพระองค์"

กลายเป็นถ้ำของโจร แต่ในการชำระพระวิหารครั้งสุดท้าย พระองค์ได้ทรงระบุว่า "เรือนของพวกเขา"

ถูกปล่อยทิ้งไว้แก่พวกเขาอย่างรกร้าง อิสราเอลโบราณเป็นภาพประกอบของอิสราเอลสมัยใหม่

พระองค์ทรงสถาปนาและชำระพระวิหารของมิลเลอไรต์ในช่วงต้นของแอ็ดเวนติสต์ แต่ในการชำระครั้งสุดท้าย

คือการชำระหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันนั้น แอ็ดเวนติสต์แบบเลาดีเซียถูกคายออกจากพระโอษฐ์ของพระองค์ และ

"เรือนของพวกเขา" จึงถูกปล่อยทิ้งไว้อย่างรกร้างในเวลานั้น

อิสยาห์อยู่ที่ทุ่งของช่างฟอกผ้าเมื่อเขาเผชิญหน้ากับกษัตริย์อาหัส

ทุ่งของช่างฟอกผ้าเป็นสัญลักษณ์แห่งการชำระให้สะอาดซึ่งสำเร็จโดยทูตแห่งพันธสัญญา

ผู้เสด็จมายังพระวิหารของพระองค์โดยฉับพลัน และทรงชำระบุตรทั้งหลายของเลวีด้วย "สบู่ของช่างซักฟอก"

การชำระนี้ได้สำเร็จขึ้นแล้วในช่วงเริ่มต้นของแอ็ดเวนติสต์ และจะสำเร็จอีกครั้งหนึ่งในวาระสุดท้าย

ดูเถิด เราจะส่งผู้สื่อสารของเราไป และเขาจะจัดเตรียมทางไว้ต่อหน้าเรา และองค์พระผู้เป็นเจ้า

ผู้ซึ่งท่านทั้งหลายแสวงหา จะเสด็จมายังพระวิหารของพระองค์โดยฉับพลัน คือผู้สื่อสารแห่งพันธสัญญา

ผู้ซึ่งท่านทั้งหลายปิดยีนดีในผู้นั้น ดูเถิด ท่านจะเสด็จมา พระยาห์เวห์จอมโยธาตรัสดังนี้

แต่ผู้ใดเล่าจะทนอยู่ได้ในวันแห่งการเสด็จมาของพระองค์?

และผู้ใดจะยืนหยัดอยู่ได้เมื่อพระองค์ทรงปรากฏ? เพราะพระองค์ทรงเป็นดุจไฟของผู้ถูกลง

และดุจสบู่ของช่างซักฟอก และพระองค์จะประทับนั่งดุจผู้ถูกลงและชำระเงินให้บริสุทธิ์

และพระองค์จะทรงชำระบุตรของเลวี และทรงชำระพวกเขาดุจทองคำและเงิน

เพื่อเขาทั้งหลายจะได้ถวายเครื่องบูชาแด่พระยาห์เวห์ด้วยความชอบธรรม

แล้วเครื่องบูชาของยูดาห์และเยรูซาเล็มจะเป็นที่พอพระทัยแด่พระยาห์เวห์ ดังเช่นในสมัยโบราณ

และดังเช่นในปีก่อน ๆ มาลาคีย์ 3:1-4

อิสยาห์ได้พบกับอาหัส พร้อมกับหมายสำคัญแห่งบุตรของท่าน ผู้ซึ่งนามของเขาเป็นสัญลักษณ์ว่า

ในวาระสุดท้าย "คนที่เหลืออยู่จะกลับมา" คนที่เหลือนอยู่นั้นคือบรรดาผู้ที่ "กลับมา"

อิสยาห์ได้พบกับกษัตริย์อาหัสผู้ชั่วร้ายในช่วงประวัติศาสตร์แห่งการชำระพระวิหารให้บริสุทธิ์ ซึ่งได้เริ่มต้นขึ้นในประวัติศาสตร์ของขบวนการมิลเลอร์ไรต์ในปี 1844 และถูกนำไปสู่ข้อยุติโดยการไม่เชื่อฟังในปี 1863 ในวาระสุดท้าย การชำระให้บริสุทธิ์นั้นคือประวัติศาสตร์แห่งการประทับตราคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน หากพวกมิลเลอร์ไรต์ได้ดำเนินตามการทรงนำของพระเจ้าที่ทรงเปิดเผยต่อเนื่องหลังปี 1844 พวกเขาก็คงจะทำพันธกิจให้สำเร็จแล้ว

“หากชาวแอตเวนต์ที่สตัฟเฟิลหลังจากความผิดหวังครั้งใหญ่ในปี 1844 ได้ยึดมั่นในความเชื่อของตนและดำเนินตามการทรงนำแห่งพระญาณสอดส่องที่กำลังเปิดเผยของพระเจ้าอย่างพร้อมเพรียงกัน โดยรับข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สาม และประกาศข่าวสารนั้นแก่โลกด้วยฤทธิ์เดชแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้ว พวกเขาก็จะได้รับความรอดของพระเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าจะได้ทรงกระทำการอย่างทรงฤทธิ์ร่วมกับความพยายามของพวกเรา พระราชกิจคงจะสำเร็จสิ้นแล้ว และพระคริสต์คงจะเสด็จมาแล้วก่อนหน้านี้อันเพื่อรับชนชาติของพระองค์ไปสู่บาเหน็จรางวัลของเขาทั้งหลาย แต่ในช่วงเวลาแห่งความสงสัยและความไม่แน่นอนซึ่งติดตามมาหลังความผิดหวังนั้น ผู้เชื่อในการเสด็จมาหลายคนได้ละทิ้งความเชื่อของตน.... ด้วยเหตุนี้ พระราชกิจจึงถูกขัดขวาง และโลกก็ถูกปล่อยไว้ในความมืด หากชาวแอตเวนต์ที่สตัฟเฟิลได้เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันบนพระบัญญัติของพระเจ้าและความเชื่อของพระเยซูแล้ว ประวัติของเราคงจะแตกต่างออกไปอย่างกว้างไกลเพียงใด!”
Evangelism, 695.

การล้มเหลวที่จะ “ติดตามต่อไปอย่างพร้อมเพรียงกันในพระญาณสอดส่องที่ทรงเปิดเผยของพระเจ้า” ได้นำพวกเขาเข้าสู่สภาพของชาวเลาตีเซียภายในปี 1856 และการกบฏที่ตามมาในปี 1863 ได้เป็นเครื่องหมายแห่งการเริ่มต้นของการพเนจรในถิ่นทุรกันดาร ซึ่งได้ถูกแสดงเป็นภาพไว้โดยอิสราเอลโบราณ เมื่อพวกเขาสอบตกในการทดสอบครั้งที่สิบและครั้งสุดท้าย และต่อจากนั้นก็ถูกพิพากษาให้ตายในถิ่นทุรกันดารตลอดช่วงสี่สิบปีถัดมา.

บุตรของอิสยาห์เป็นผู้มอบพระสัญญาว่า ในการชำระพระวิหารครั้งสุดท้ายแห่งยุคสุดท้ายนั้น “คนที่เหลืออยู่จะกลับมา” การ “กลับมา” ของพวกเขาได้รับการแสดงให้เห็นโดยเยเรมีย์ ผู้ซึ่งได้รับพระสัญญาว่า หากเขาจะ “กลับมา” เขาจะได้เป็นยามเฝ้าของพระเจ้า คนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคือผู้ที่ได้กลับมาจากความผิดหวัง

บรรดาผู้ที่เป็นหนึ่งในแสนสี่หมื่นสี่พันได้ประสบกับความผิดหวังและได้รอคอยองค์พระผู้เป็นเจ้าของตน พวกเขาได้รับการเป็นแบบโดยหญิงพรหมจารีผู้มีปัญญาในประวัติศาสตร์มิลเลอร์ไรต์ และทั้งในประวัติศาสตร์ช่วงต้นและช่วงปลาย ไม่มีสองท่อนถูกรวมเข้าเป็นชนชาติเดียว ในระหว่างการหลั่งออกของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในช่วงเวลาแห่งเสียงร้องเที่ยงคืน.

กษัตริย์อาหัสผู้ชั่วร้ายเป็นตัวแทนของผู้นำแห่งยูดาห์ซึ่งจะได้ยินข่าวสารนั้นแล้ว แต่ปฏิเสธข่าวสารที่อิสยาห์นำเสนอ และด้วยการกระทำนั้นพวกเขาจึง “สะดุด และล้มลง และแตกหัก และติดบ่วง และถูกจับไป” พวกเขาคือบรรดาผู้ที่ “ไปแสวงหาพวกคนทรงและพอมดที่พึมพำและพึมพำ” ซึ่งเป็นภาพแทนของประสบการณ์แห่งลัทธิทรวิญาณที่พวกเขายอมจำนนต่อ เมื่อพวกเขาได้รับความลุ่มหลงอย่างแรงกล้าตามที่กล่าวไว้ใน 2 เธสะโลนิกา อาหัสปฏิเสธข่าวสารของอิสยาห์ในปี 742 BC ซึ่งสอดคล้องกับปี 1863 เมื่อข่าวสารของมิลเลอร์ถูกปฏิเสธ อิสยาห์เป็นต้นแบบของมิลเลอร์ และข่าวสารของทั้งอิสยาห์และมิลเลอร์ตั้งอยู่บน “เจ็ดกาลเวลา” ซึ่งมีจุดยึดอยู่ในข้อแปดของอิสยาห์บทที่เจ็ด บุตรชายของมิลเลอร์ (บุตรชายของอิสยาห์)

เป็นตัวแทนของขบวนการเอเซียห์ซึ่งจะมาในวาระสุดท้าย

คำประกาศโทษต่ออาหัสเนื่องจากการปฏิเสธของเขานั้น รวมถึงคำพยากรณ์ว่าจะถูกพิชิตโดยกษัตริย์แห่งทิศเหนือ ผู้ซึ่งในวาระสุดท้ายคือสหภาพสามประการของโรมสมัยใหม่ อันอยู่ภายใต้การปกครองของสันตะปาปา.

พระยาห์เวห์ตรัสแก่ข้าพเจ้าอีกว่า "เพราะประชาชนนี้ปฏิเสธหน้าแห่งซีโลอาห์ซึ่งไหลเอื่อย ๆ และยินดีในเรชินและบุตรของเรมาลียาห์ ฉะนั้นบัดนี้ ดุเดือด องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงนำเอาน้ำแห่งแม่น้ำอันเขียวกรากและมากมายขึ้นมาท่วมพวกเขา คือกษัตริย์แห่งอัสซีเรียและสง่าราศีทั้งสิ้นของเขา และเขาจะขึ้นมาท่วมเหนือช่องน้ำทั้งสิ้นของมัน และสันผิงทั้งสิ้นของมัน และเขาจะผ่านเข้าไปในยูดาห์ เขาจะท่วมล้นและไหลป่าไป เขาจะสูงถึงคอค และการแผ่ปีกของเขาจะปกคลุมทั่วความกว้างแห่งแผ่นดินของเจ้า โอ อิมมานูเอล" อีสยาห์ 8:5-8

อิสยาห์ได้พบกับกษัตริย์อาหัสผู้ชั่วร้ายที่ปลายท่อส่งน้ำของสระบน และแม้ว่าบรรดานักประวัติศาสตร์พระคัมภีร์ และนักโบราณคดีจะยังไม่แน่ชัดว่าสระบนนั้นเป็นสระเดียวกับสระสิโลอัมในสมัยของพระคริสต์หรือไม่ก็ตาม แต่บริบทแห่งคำพยากรณ์ของอิสยาห์ก็ขจัดความสงสัยทั้งสิ้น เพราะอิสยาห์ระบุว่ากษัตริย์แห่งทิศเหนือจะยกมาสู่อาหัส เนื่องจากเขาได้ปฏิเสธหน้าแห่งซีโลอาห์ที่ไหลเอื่อย ๆ "ซีโลอาห์" เป็นชื่อในพันธสัญญาเดิมของ "สิโลอัม" ในพันธสัญญาใหม่.

ณ สระสิโลอัมนั่นเองที่พระเยซูทรงรักษาชายตาบอดให้หาย และกษัตริย์อาหัสผู้ชั่วร้ายเป็นตัวแทนของผู้นำลาโอติเซียที่ตาบอด ทั้งในปี 1863 และในกฎหมายวันอาทิตย์ที่กำลังจะมาถึง ซึ่งปฏิเสธที่จะรับการรักษา "ซีโลอาห์" และ "สิโลอัม" ต่างก็มีความหมายว่า "ถูกส่งมา" และข่าวสารถูกส่งมาจากพระบิดาถึงพระบุตร แล้วพระองค์จึงประทานต่อให้แก่กาเบรียลและทูตสวรรค์บรูซุส เพื่อถ่ายทอดแก่ อิสยาห์ ผู้ซึ่งนำข่าวสารที่ "ถูกส่งมา" จากสวรรค์มายังผู้นำลาโอติเซียที่ตาบอดคนหนึ่ง

ท่อส่งน้ำจากสระเบืองบน ซึ่งเป็นสถานที่ที่อิสยาห์ได้นำเสนอข่าวสารนั้น เป็นสัญลักษณ์แทนสถานที่ซึ่งฝนแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ถูกส่งมายังประชากรของพระเจ้า ดังที่ได้ถูกแสดงไว้เช่นกันโดยท่อทองคำในนิมิตของเศคาริยาห์ หรือโดยบันไดในความฝันของยาโคบ

"สิ่งซึ่งพระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมไว้สำหรับเรานั้น ได้รับการสำแดงเป็นภาพแทนไว้ในเศคาริยาห์ บทที่ 3 และ 4 และ 4:12-14 ว่า 'และข้าพเจ้าทูลตอบอีกว่า กิ่งมะกอกเทศสองกิ่งนี้คืออะไร ซึ่งส่งน้ำมานั้นออกจากตนเองผ่านทางท่อทองคำสองท่อนั้น? และท่านตอบข้าพเจ้าว่า เจ้าไม่รู้หรือว่าสิ่งเหล่านี้คืออะไร? และข้าพเจ้าทูลว่า ไม่ทราบ พระเจ้าข้า แล้วท่านจึงกล่าวว่า สิ่งเหล่านี้คือผู้ที่ได้รับการเจิมทั้งสอง ซึ่งยืนอยู่ข้างพระเจ้าแห่งแผ่นดินโลกทั้งสิ้น'"

"องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเปี่ยมด้วยทรัพยากรทั้งสิ้น พระองค์มิได้ทรงขาดแคลนเครื่องมือหรือวิธีการใดเลย เป็นเพราะการขาดความเชื่อของเรา ความเป็นฝ่ายโลกของเรา คำพูดอันไร้ค่าน้ำหนักของเรา ความไม่เชื่อของเรา ซึ่งสำแดงออกมาในการสนทนาของเรา จึงทำให้เงามืดทั้งหลายมาชุมนุมอยู่รอบตัวเรา พระคริสต์มิได้ทรงถูกสำแดงออกทั้งในถ้อยคำหรือในลักษณะอุปนิสัยว่าเป็นพระองค์ผู้ทรงดงามอย่างยิ่งทั้งสิ้น และทรงเป็นผู้ประเสริฐยิ่งกว่าหมื่นคน เมื่อจิตวิญญาณพอใจที่จะยกตนขึ้นสู่ความอนิจจัง พระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้าก็อาจทรงกระทำสิ่งใดเพื่อจิตวิญญาณนั้นได้น้อยนัก นิมิตอันสายตาสั้นของเรามองเห็นแต่เงามืด แต่ไม่อาจมองเห็นพระสิริซึ่งอยู่เบื้องพนั้น เหล่าทูตสวรรค์กำลังยึดเหนี่ยวลมทั้งสี่ไว้ ซึ่งถูกพรรณนาเป็นม้าพยศตัวหนึ่งที่กำลังพยายามจะหลุดออกและกรูไปทั่วพื้นพิภพทั้งสิ้น นำความพินาศและความตายไปตามทางของมัน"

“เราจะนอนหลับอยู่ที่ริมขอบแห่งโลกนี้รันดร์ทีเดียวหรือ? เราจะเฉื่อยชา เย็นชา และตายด้านอยู่หรือ? โอ ขอให้เราได้มีพระวิญญาณและลมหายใจของพระเจ้าในคริสตจักรของเรา ทรงเป่าเข้าสู่ประชากรของพระองค์ เพื่อเขาทั้งหลายจะได้ยืนขึ้นบนเท้าของตนและมีชีวิต เราจำเป็นต้องเห็นว่าหนทางนั้นคับแคบ และประตูก็ตีบแคบ แต่เมื่อเราผ่านเข้าไปทางประตูแคบนั้นแล้ว ความกว้างใหญ่ของมันก็ไร้ขีดจำกัด” Manuscript Releases, volume 20, 216, 217.

“น้ำมันทองคำ” คือข่าวสารแห่งพระวิญญาณของพระเจ้าซึ่งไหลลงมาจากอ่างเบืองบน ผ่านทางท่อสองซีกก็คือท่อทองคำทั้งสอง อันเป็นพยานทั้งสองแห่งพระคัมภีร์และพระวิญญาณแห่งคำพยากรณ์ หรือพันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่ หรือธรรมบัญญัติและบรรดาผู้เผยพระวจนะ หรือโมเสสและเอลียาห์.

“ผู้ที่ได้รับการเจิมซึ่งยืนอยู่ข้างองค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งแผ่นดินโลกทั้งสี่นั้น ดำรงตำแหน่งที่ครึ่งหนึ่งเคยประทานแก่ซาตาน ในฐานะครูผู้ปกป้องปกคลุม โดยผ่านทางสิ่งมีชีวิตบริสุทธิ์ที่ล้อมรอบพระที่นั่งของพระองค์ องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงอ้างการสื่อสารอย่างต่อเนื่องกับบรรดาผู้อยู่อาศัยบนแผ่นดินโลก น้ำมันสีทองเป็นสัญลักษณ์แห่งพระคุณซึ่งพระเจ้าทรงใช้หล่อเลี้ยงประทีปของผู้เชื่อทั้งหลายไว้ เพื่อมิให้ริบหรี่และดับไป หากปราศจากที่น้ำมันบริสุทธิ์นี้ถูกเทลงมาจากสวรรค์ผ่านข่าวสารแห่งพระวิญญาณของพระเจ้า บรรดาอำนาจแห่งความชั่วจะเข้าครอบงำมนุษย์ทั้งปวงโดยสิ้นเชิง”

“พระเจ้าทรงได้รับการลบล้างเมื่อเราไม่รับข่าวสารที่พระองค์ทรงส่งมายังเรา ดังนั้นเราจึงปฏิเสธน้ำมันทองคำซึ่งพระองค์ทรงประสงค์จะเทลงในจิตวิญญาณของเรา เพื่อจะถ่ายทอดต่อไปยังผู้ที่อยู่ในความมืด เมื่อคำประกาศดังขึ้นว่า ‘ดูเถิด เจ้าบ่าวมาแล้ว; จงออกไปต้อนรับท่านเถิด’ ผู้ที่มีน้ำมันบริสุทธิ์ ผู้ที่มีได้ทะนุถนอมพระคุณของพระคริสต์ไว้ในใจของตน จะพบว่า เช่นเดียวกับหญิงพรหมจารีโง่เขลา พวกเขาไม่ได้พร้อมที่จะไปพบองค์พระผู้เป็นเจ้าของตน พวกเขาไม่มีอำนาจในตนเองที่จะได้น้ำมันนั้นมา และชีวิตของพวกเขา ก็พินาศย่อยยับ แต่หากทูลขอพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้า หากเราอ่อนน้อมดังที่โมเสสได้ทูลว่า ‘ขอทรงสำแดงพระสิริของพระองค์แก่ข้าพระองค์’ ความรักของพระเจ้าจะหลั่งไหลท่วมท้นอยู่ในใจของเรา น้ำมันทองคำจะถูกส่งมาถึงเราผ่านทางท่อทองคำทั้งหลาย ‘มิใช่ด้วยกำลัง หรือด้วยฤทธิ์อำนาจ แต่ด้วยพระวิญญาณของเรา พระเจ้าจอมโยธาตรัสดังนี้’ โดยการรับรัศมีอันเจิดจ้าจากดวงอาทิตย์แห่งความชอบธรรม บรรดาบุตรของพระเจ้าจึงส่องสว่างเป็นดวงประทีปในโลก” Review and Herald, July 20, 1897.

ข่าวสารที่อาหส์กำลังปฏิเสธอยู่นั้น คือข่าวสารแห่งเสียงร้องในเที่ยงคืน ซึ่งคงจะถึงจุดสุดยอดในการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์ หากผู้นำของเลาตีเซียได้รับข่าวสารถึงเลาตีเซียซึ่งได้ถูก “ส่ง” มาถึงพวกเขาในปี 1856 แล้ว ข่าวสารนั้นก็คงจะทวีขึ้นเป็นเสียงร้องอันดัง และประชากรของพระเจ้าก็คงจะได้ทำพระราชกิจให้เสร็จสิ้นและอยู่ในสันติสุข แต่แทนที่จะเป็นเช่นนั้น พวกเขากลับไปสู่สิ่งอันเดิมซึ่งตนเคยได้รับการช่วยให้พ้นมาแล้ว

อิสยาห์และอาหส์ถูกพรรณนาว่าอยู่ในกระบวนการชำระให้บริสุทธิ์แห่งทุ่งของช่างฟอกผ้า ซึ่งกระทำให้สำเร็จโดยผู้ส่งสารแห่งพันธสัญญาในมาลาคิบทที่สาม พวกเขาถูกวางไว้ในเชิงสัญลักษณ์ ณ ที่ซึ่ง “น้ำมัน” (ข่าวสาร) กำลังถูกเทออกในการนิมิตของเศคาริยาห์ และในยุคสุดท้าย ข่าวสารของอิสยาห์ถึงอาหส์คือข่าวสารของอิสลามแห่งวิบัติประการที่สาม; คือข่าวสารแห่งประวัติศาสตร์ที่ซ่อนเร้นของฟ้าร้องทั้งเจ็ด; คือข่าวสารที่ว่าประการที่แปดมาจากทั้งเจ็ด;

คือข่าวสารแห่งสวนองุ่น; คือข่าวสารแห่ง "ความจริง" ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นองค์ประกอบของวิวรรณ์แห่งพระเยซูคริสต์ ซึ่งในยุคสุดท้ายก่อให้เกิดการชำระให้บริสุทธิ์ดังที่หู่ของช่างฟอกผ้าเป็นภาพแทนไว้.

นั่นเป็นและยังเป็นสารแห่ง "เจ็ดกาลเวลา" ด้วย ซึ่งเปลี่ยนจากศีลารากฐานของมิลเลอร์ ไปเป็นศีลามุมเอก เพราะเป็นความจริงประการแรก และฉะนั้นจึงต้องเป็นความจริงประการสุดท้ายด้วย ปี 1863 เป็นเครื่องหมายแห่งบทสรุปของกระบวนการชำระให้บริสุทธิ์ที่เริ่มต้นขึ้นพร้อมกับการมาถึงของทูตสวรรค์องค์ที่สาม ในวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 และในที่สุดก็มาถึงความสว่างแห่ง "เจ็ดกาลเวลา" ในปี 1856 ในปี 1844 ความสว่างของสองพันธามร้อยปีเป็นเครื่องหมายแห่งการเริ่มต้นที่นำไปสู่จุดจบซึ่งถูกกำหนดหมายไว้โดยสองพันธามร้อยปี กระนั้นก็ดี ความตาบอดแบบเลาตีเซียในทั้งการเริ่มต้นและจุดจบ กลับปฏิเสธที่จะเห็นความสัมพันธ์ของนิมิตทั้งสอง ปี 1863

เป็นตัวแทนของบทสรุปแห่งกระบวนการชำระให้บริสุทธิ์ซึ่งเกิดขึ้นเสมอเมื่อสารหนึ่งถูกแกะออก และสารของทูตสวรรค์องค์ที่สามนั้นได้ถูกแกะออกเมื่อวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844.

ความสว่างของทูตสวรรค์องค์ที่สามซึ่งถูกเปิดผนึกในปี 1844 มิใช่ความสว่างเพียงประการเดียว หากแต่เป็นสิ่งที่ซิสเตอร์ไวท์กล่าวถึงว่าเป็น "ความสว่างที่ก้ำวหน้าของทูตสวรรค์องค์ที่สาม"

ความสว่างที่ก้ำวหน้าของทูตสวรรค์องค์ที่สามเริ่มขึ้นในปี 1844

และยังคงก้ำวหน้าต่อไปจนกว่าช่วงเวลาแห่งพระกรุณาจะปิดลง แต่เมื่อความสว่างนั้นมาถึงเป็นครั้งแรก

และเมื่อในที่สุดมันสิ้นสุดลง ก็มีช่วงเวลาแห่งการทดสอบอันจำเพาะของทูตสวรรค์องค์ที่สาม

ช่วงเวลาแห่งการทดสอบเหล่านั้น ทั้งในตอนเริ่มต้นและตอนสิ้นสุด

ยังเป็นตัวแทนของกระบวนการทดสอบซึ่งดาเนียลได้พรรณนาไว้ว่าเป็น "ความรู้ที่เพิ่มขึ้น"

ซึ่งก็คือความสว่างที่ก้ำวหน้าของทูตสวรรค์องค์ที่สามด้วยเช่นกัน

กระบวนการแห่งการทดสอบในระยะแรกเริ่มขึ้นในปี 1844

และความสว่างที่ก้ำวหน้ายิ่งขึ้นนั้นก็เพิ่มพูนในความรู้จนกระทั่งถึงบทสรุปในปี 1856

ความสว่างในเบื้องต้นและความสว่างในตอนปลายแห่งช่วงเวลาแห่งการทดสอบ คือ

นิมิตสองประการในพระธรรมดาเนียล บทที่แปด ข้อสิบสามและสิบสี่

ซึ่งเป็นรากฐานและเสากลางของแอ็ดเวนติสม์

ช่วงเวลาแห่งการทดสอบของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งเริ่มต้นเมื่อวันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 1840 และสิ้นสุดลง ณ

ความผิดหวังครั้งแรกเมื่อวันที่ 19 เมษายน ค.ศ. 1844

จากนั้นช่วงเวลาแห่งการทดสอบของทูตสวรรค์องค์ที่สองก็เริ่มต้นขึ้น และดำเนินต่อไปจนถึงวันที่ 22 ตุลาคม

ค.ศ. 1844 ณ จุดนั้นทูตสวรรค์องค์ที่สามมาถึง และช่วงเวลาแห่งการทดสอบของทูตสวรรค์องค์ที่สามก็ดำเนิน

ต่อไปจนกระทั่งแอ็ดเวนติสม์แบบเลาตีเซียปฏิเสธความสว่างของทูตสวรรค์องค์ที่สามในปี ค.ศ. 1863

ช่วงเวลาแห่งการทดสอบของทูตสวรรค์องค์ที่สามสำหรับแอ็ดเวนติสม์แบบมิลเลอร์ไรต์มีจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุด และจุดเริ่มต้นกับจุดสิ้นสุดนั้นต้องเป็นตัวแทนของสิ่งเดียวกัน

เพราะพระเยซูทรงใช้จุดเริ่มต้นของสิ่งหนึ่งเป็นภาพประกอบถึงจุดจบของสิ่งนั้นอยู่เสมอ

การเปิดเผยของความสว่างที่ก้ำวหน้าของทูตสวรรค์องค์ที่สามคือความสว่างแห่งการปรากฏ (นิมิต "mareh")

ในข้อสิบสี่ของดาเนียลบทที่แปด ส่วนจุดสิ้นสุดของความสว่างที่ก้ำวหน้าของทูตสวรรค์องค์ที่สามคือความสว่าง

แห่งการเหยียบย่ำสถานบริสุทธิ์และพลโยธาให้ตกต่ำลง (นิมิต "chazon") ในข้อสิบสาม

นิมิตทั้งสองนี้สอดคล้องกันในเรื่องพยากรณ์

แล้วเจ้าจงให้เปาแตรแห่งปีกาญจนากิเชกในวันที่สิบของเดือนที่เจ็ด ในวันลบมลทินบาปนั้น

พวกเจ้าจงให้เปาแตรไปทั่วแผ่นดินของพวกเจ้า เลวินิตี 25:9

แตรที่ต้องเป่าในวันลมมลินบาป ซึ่งตรงกับวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 นั้น คือแตรแห่งปิมหากาญญ์ ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของวัฏจักรศกตีสหีเจ็ดปี อันรวมเป็นสองพันห้าร้อยยี่สิบวัน องค์พระผู้เป็นเจ้าของทรงประสงค์จะนำอิสราเอลโบราณเข้าสู่แผ่นดินแห่งพระสัญญาโดยตรง แต่การกบฏของพวกเขาได้ขัดขวางไม่ให้สิ่งนั้นเกิดขึ้น องค์พระผู้เป็นเจ้าของทรงประสงค์จะนำอิสราเอลสมัยใหม่เข้าสู่แผ่นดินแห่งพระสัญญาโดยตรง แต่การกบฏได้ขัดขวางไม่ให้สิ่งนั้นเกิดขึ้น หากอิสราเอลสมัยใหม่ได้เชื่อฟังความสว่างที่ก้าวหน้าของทูตสวรรค์องค์ที่สาม พวกเขา ก็คงได้ประกาศเตือนโลก และองค์พระผู้เป็นเจ้าของก็คงได้เสด็จกลับมาแล้วเมื่อกว่าหนึ่งร้อยปีก่อน เพื่อให้สิ่งนั้นเกิดขึ้น องค์พระผู้เป็นเจ้าของจำเป็นต้องทรงกระทำการเปลี่ยนแปลงท่ามกลางเหล่ามิลเลอร์ไรต์ และการเปลี่ยนแปลงนั้นได้รับการระบุไว้ในพระคัมภีร์ว่าเป็นความล้าลึกของพระเจ้า หากอัครทูตสมัยใหม่ได้ดำเนินตามความสว่างที่ก้าวหน้าของทูตสวรรค์องค์ที่สามแล้ว แตรแห่งปีโยบิลก็จะได้เป่าเสียงต่อเนื่องไปจนถึงวาระสุดท้าย เพราะว่าในวันเวลาที่แตรใบที่เจ็ดกำลังเป่าอยู่นั้นเอง ความล้าลึกของพระเจ้าก็สำเร็จบริบูรณ์ ในวิวรรณ์บทที่สิบ แตรนั้น ซึ่งเป็นแตรแห่งปีโยบิล และเป็นแตรแห่งวิบัติประการที่สามด้วย ได้เริ่มเป่าเมื่อวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844.

และทูตสวรรค์องค์นั้นซึ่งข้าพเจ้าเห็นยืนอยู่เหนือทะเลและเหนือแผ่นดินโลก ได้ยกมือขึ้นสู่อสวรรค์ และปฏิญาณโดยพระองค์ผู้ทรงพระชนม์อยู่เป็นนิตย์นิรันดร์ ผู้ทรงเนรมิตฟ้าสวรรค์และสรรพสิ่งทั้งปวงที่อยู่ในฟ้าสวรรค์นั้น และแผ่นดินโลกและสรรพสิ่งทั้งปวงที่อยู่ในแผ่นดินโลกนั้น และทะเลและสรรพสิ่งทั้งปวงที่อยู่ในทะเลนั้นว่าจะไม่มีเวลาอีกต่อไป แต่ในกาลแห่งเสียงของทูตสวรรค์องค์ที่เจ็ด เมื่อท่านจะเริ่มเป่าแตร ความล้าลึกของพระเจ้าก็จะสำเร็จ ดังที่พระองค์ได้ทรงประกาศแก่ผู้รับใช้ของพระองค์ คือพวกผู้พยากรณ์ วิวรรณ์ 10:5-7

กระบวนการชำระให้บริสุทธิ์โดยการทดสอบ ซึ่งเริ่มต้นขึ้นเมื่อวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 อันเป็นความสว่างที่ก้าวหน้าของทูตสวรรค์องค์ที่สามนั้น ได้เริ่มต้นด้วยความสว่างจากดาเนียล บทที่แปด ข้อสิบสี่ และสิ้นสุดลงด้วยความสว่างจากดาเนียล บทที่แปด ข้อสิบสาม มันเริ่มต้นด้วยคำตอบในข้อสิบสี่ และสิ้นสุดด้วยคำถามในข้อสิบสาม

ช่วงเวลาสิบเก้าปีนั้นถูกเป็นแบบอย่างโดยการมาถึงของชาวสารคำเตือนของอิสยาห์ถึงอาหัส กษัตริย์แห่งยูดาห์ตามตัวอักษร ในระหว่างสงครามกลางเมืองระหว่างฝ่ายเหนือและฝ่ายใต้ ช่วงเวลาสิบเก้าปีนั้นสิ้นสุดลงเมื่อกษัตริย์แห่งฝ่ายเหนือพาอิสราเอลไปเป็นเชลย ช่วงเวลาสิบเก้าปีนั้นเป็นแบบอย่างของการมาถึงของทูตสวรรค์องค์ที่สามในปี 1844 ไปจนถึงการกบฏในปี 1863 ความสว่างที่รุดหน้าของทูตสวรรค์องค์ที่สามได้รับการแทนไว้โดยชาวสารของอิสยาห์

การปฏิเสธความสว่างที่รุดหน้านั้นได้นำมาซึ่งจุดจบของขบวนการมิลเลอร์ไรต์ และในช่วงเวลาแห่งการทดสอบนั้น ขบวนการมิลเลอร์ไรต์แห่งฟีลาเดลเฟียได้เปลี่ยนผ่านไปสู่อัครทูตแห่งเลาติเซีย ระยะเวลาสิบเก้าปีที่เริ่มต้นในปี 742 ก่อน ค.ศ. และระยะเวลาสิบเก้าปีที่เริ่มต้นในปี 1844 ทั้งสองต่างเป็นภาพแทนของกระบวนการแห่งการทดสอบและการชำระให้บริสุทธิ์ในวาระสุดท้าย กล่าวคือ เป็นช่วงเวลาแห่งการทดสอบครั้งสุดท้ายของความสว่างที่รุดหน้าของทูตสวรรค์องค์ที่สาม.

ในกระบวนการทดสอบครั้งสุดท้ายนั้น ความล้าลึกของพระเจ้าจะสำเร็จครบถ้วน ผู้หนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคือบรรดาผู้ที่คอยอยู่ กลับคืนมา และได้รับการประทับตราไว้

จงมัดรวมคำพยานนั้นไว้ และผนึกธรรมบัญญัติไว้ท่ามกลางเหล่าสาวกของข้าพเจ้า
และข้าพเจ้าจะคอยท่าองค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงซ่อนพระพักตร์ของพระองค์จากวงศัวานของยาโคบ
และข้าพเจ้าจะเฝ้าคอยพระองค์ ดูเถิด ข้าพเจ้าและบุตรทั้งหลายซึ่งพระยาห์เวห์ได้ประทานแก่ข้าพเจ้า
เป็นหมายสำคัญและการอัศจรรย์ในอิสราเอลจากพระยาห์เวห์จอมโยธา ผู้ประทับอยู่บนภูเขาศิโยน อีสยาห์
8:16-18

ช่วงเวลาแห่งการทดสอบในตอนปลายของความสว่างที่ก้าวหน้าของทูตสวรรค์องค์ที่สามในวาระสุดท้าย
ได้เริ่มต้น ณ ที่ซึ่งช่วงเวลาแห่งการทดสอบในตอนต้นได้เริ่มต้นไว้
มันเริ่มขึ้นเมื่อพระเยซูทรงยกพระหัตถ์ของพระองค์ขึ้นสู่สวรรค์ และทรงประกาศว่า "that there should be
time no longer." คำประกาศนั้นเกิดขึ้นเมื่อวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 เมื่อแดรทีเจ็ดได้ประกาศปีแห่งยูบิลี
ตอนสิ้นสุดของวัฏจักรศักดิ์สิทธิ์แห่งเลขเจ็ด วัฏจักรเจ็ดปีซึ่งทำซ้ำเจ็ดครั้งนั้น เท่ากับสี่สิบเก้าปีตามตัวอักษร
หรือสองพันห้าร้อยยี่สิบวัน

ปี 1989 เป็นจุดหมายแห่ง "วาระสุดท้าย" ในขบวนการของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน และปี 1989
ยังเป็นเครื่องหมายแห่งบทสรุปของหนึ่งร้อยยี่สิบหกปีซึ่งเริ่มต้นขึ้น ณ การกบฏในปี 1863
ขบวนการของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันได้เริ่มต้นขึ้น ณ "วาระสุดท้าย" พร้อมด้วยสัญลักษณ์ของ
"เจ็ดกาลเวลา" เพราะหนึ่งร้อยยี่สิบหกเป็นหนึ่งในสิบส่วนของหนึ่งพันสองร้อยหกสิบ
ซึ่งในทางกลับกันเป็นครึ่งหนึ่งของสองพันห้าร้อยยี่สิบ

พระเยซูทรงเป็นตัวแทนของจุดจบของสิ่งหนึ่งควบคู่กับจุดเริ่มต้นของอีกสิ่งหนึ่งอยู่เสมอ
และการเริ่มต้นของขบวนการหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันนั้นถูกทำเครื่องหมายไว้ด้วยสัญลักษณ์แห่ง "เจ็ดวาระ"
เช่นเดียวกับที่เป็นอยู่ ณ จุดสิ้นสุดของขบวนการนั้น วันเวลาแห่งการเปาเตอร์ของทูตสวรรค์องค์ที่เจ็ด
เมื่อความลับของพระเจ้าเสร็จสิ้นลง ได้เริ่มต้นขึ้นเมื่อสิ้นสุด "สามวันครึ่ง" ในวิวรณ์บทที่สิบเอ็ด แดรทีเจ็ด
ซึ่งเป็นวิบัติประการที่สามด้วยนั้น ได้เปล่งเสียงไนต์ที่สองของมันในวันที่ 7 ตุลาคม 2023
และบัดนี้ความลับของพระเจ้ากำลังจะเสร็จสิ้น ดังที่ "พระองค์ได้ทรงประกาศแก่บรรดาผู้รับใช้ของพระองค์
คือพวกผู้เผยพระวจนะ" การสิ้นสุดของขบวนการนี้ถูกทำเครื่องหมายไว้ด้วยสัญลักษณ์แห่ง "เจ็ดวาระ"
เช่นเดียวกับที่เป็นอยู่ในตอนเริ่มต้นของขบวนการเดียวกันนั้น

ณ เวลาสิ้นสุดในปี 1798 "เจ็ดกาลเวลา" แห่งพระพิโรธของพระเจ้าที่มีต่ออาณาจักรฝ่ายเหนือสิ้นสุดลง
และเมื่อสิ้นสุดขบวนการมิลเลอไรต์ การปฏิเสธความจริงต่าง ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับ "เจ็ดกาลเวลา"
ได้เป็นเครื่องหมายแห่งการกบฏในปี 1863

พระเยซูทรงแสดงให้เห็นจุดจบของสิ่งหนึ่งด้วยจุดเริ่มต้นของอีกสิ่งหนึ่งอยู่เสมอ
และขบวนการของทูตสวรรค์องค์แรก (พวกมิลเลอไรต์)

ก็เป็นภาพประกอบของขบวนการของทูตสวรรค์องค์ที่สาม (ชนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน)
ขบวนการทั้งสองเริ่มต้นด้วย "เจ็ดกาลเวลา" และสิ้นสุดลงด้วย "เจ็ดกาลเวลา"
สิ่งเหล่านี้มิใช่สิ่งที่มีมนุษย์จะก่ขึ้นได้

เราจะศึกษาต่อในบทความถัดไป

"บรรดาผู้ที่อยู่ในตำแหน่งแห่งความรับผิดชอบจะต้องไม่เปลี่ยนมานิยมหลักการของโลกที่มักมากในตนและ
ละพุ่มเฟือย เพราะพวกเขาไม่อาจรับผลเช่นนั้นได้ และถึงแม้พวกเขาจะทำได้
หลักการอย่างพระคริสต์ก็จะไม่ยอมให้ทำเช่นนั้น จำเป็นต้องมีการสั่งสอนอย่างหลากหลาย
'พระองค์จะทรงสอนความรู้แก่ผู้ใด? และพระองค์จะทรงกระทำให้ผู้ใดเข้าใจหลักการ? ก็ผู้ที่หยามมาแล้ว
และพรวดจากอกแล้ว เพราะคำสั่งต้องซ่อนคำสั่ง คำสั่งซ่อนคำสั่ง บรรทัดซ่อนบรรทัด บรรทัดซ่อนบรรทัด
ทีนี้คิด ทีนี้หนน้อย' ดังนั้นพระวจนะขององค์พระผู้เป็นเจ้าจึงต้องถูกนำเสนอแก่บรรดาเด็ก ๆ อย่างอดทน

และให้ปรากฏอยู่ต่อหน้าพวกเขาโดยบิดามารดาผู้เชื่อพระวาระของพระเจ้า
'เพราะพระองค์จะตรัสกับชนชาตินี้ด้วยริมฝีปากตะกุกตะกัก และด้วยภาษาอื่น
พระองค์ผู้ได้ตรัสแก่พวกเขาว่า นี่คือการพักผ่อน ซึ่งด้วยการนี้ท่านทั้งหลายจะให้คนเหน็ดเหนื่อยได้พัก
และนี่คือความสดชื่นกระปรี้กระเปร่า แต่เขาทั้งหลายมิได้ยอมฟัง
แต่พระวาระขององค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นแก่พวกเขาว่า คำสั่งสอนคำสั่ง คำสั่งสอนคำสั่ง บรรทัดซ้อนบรรทัด
บรรทัดซ้อนบรรทัด ที่นี้นิด ที่นั้นหน่อย เพื่อพวกเขาจะได้เดินไป แล้วหายหลังล้มลง และแตกหัก
และถูกดักจับ และถูกจับไป'
เพราะเหตุใด?—เพราะพวกเขาไม่ได้เอาใจใส่พระวาระขององค์พระผู้เป็นเจ้าที่มาถึงพวกเขา”

“นี่หมายถึงผู้ที่ยังมิได้รับการสั่งสอน แต่ได้ทะนุถนอมปัญญาของตนเองไว้
และได้เลือกที่จะกระทำด้วยตนเองตามความคิดของตน
องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงประทานบททดสอบแก่คนเหล่านี้
เพื่อว่าพวกเขาจะเลือกยืนอยู่ในตำแหน่งที่จะติดตามคำแนะนำของพระองค์
หรือจะปฏิเสธและกระทำตามความคิดของตนเอง
แล้วองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงปล่อยพวกเขาไว้กับผลลัพธ์อันแน่นอนนั้น ในทุกวิถีทางของเรา
ในการปรนนิบัติรับใช้พระเจ้าทุกประการ พระองค์ตรัสแก่เราว่า ‘จงมอบใจของเจ้าแก่เรา’
พระเจ้าทรงประสงค์จิตวิญญาณที่อ่อนน้อมและพร้อมจะรับการสอน
สิ่งที่ทำให้การอธิษฐานมีความประเสริฐนั้น
คือข้อเท็จจริงที่ว่า การอธิษฐานนั้นเปล่งออกมาจากใจที่รักและเชื่อฟัง”

“พระเจ้าทรงเรียกหรือบางสิ่งจากประชากรของพระองค์; หากพวกเขาบอกว่า
ข้าพเจ้าจะไม่ยอมมอบใจของข้าพเจ้าเพื่อกระทำการนี้
องค์พระผู้เป็นเจ้าก็ทรงปล่อยให้พวกเขาดำเนินต่อไปตามวิจารณ์ญาณที่พวกเขาคิดว่าฉลาดนั้น
โดยปราศจากปัญญาจากสวรรค์ จงกว่าพระคัมภีร์ข้อนี้ [อิสยาห์ 28:13] จะสำเร็จครบถ้วน
ท่านทั้งหลายจะต้องไม่กล่าวว่า
ข้าพเจ้าจะติดตามการทรงนำขององค์พระผู้เป็นเจ้าจนถึงจุดหนึ่งที่สอดคล้องกับวิจารณ์ญาณของข้าพเจ้า
แล้วจากนั้นก็ยึดมั่นในความคิดของตนเอง
โดยปฏิเสธที่จะถูกหล่อหลอมตามแบบอย่างขององค์พระผู้เป็นเจ้า จงให้มีการตั้งคำถามว่า
นี่เป็นพระประสงค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าหรือไม่? มิใช่ นี่เป็นความคิดเห็นหรือวิจารณ์ญาณของ— หรือ?”
Testimonies to Ministers, 419.